Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

carnis fieri inconcupiscentia ñ sinit. / peculdubio in
necessitate concedit. Discretione q̃ magni mode
raminis carnis cura refrenanda ē ut seruiat &
minime principet. ne q̃si domina animū uincat
si subacta mentis dominio q̃si ancilla famulet. ut
iussa assit. atq; adnutū cordis repulsa dissiliat. / ut
uxor a tergo sce cognationis appareat & nūq̃m con
tra faciē recta cogitantis obsistat. Qd bene nobis
historia sacre lectionis innuit. cū abrahā tribus
angelis occurrisse memorat. Ipse q̃ppe uenientibus
extra ostiū occurrit. sara ō post ostiū subsistit. / q̃a
uidelicet ut uir ac dñs domus spīralis nr̄ scilicet
intellectus deba & incognitione trinitatis clau
stra carnis excedere. / & q̃si habitationis infime ia
nuā exire. / cura aut carnis ut femina foris ñ ap
parat. & uideri iactant erubescat. / ut q̃si post
tergū uiri subdiscretione spē solis necessariis in
tenta ne quaq̃m sciat peccā detegi si uerecunde
moderari. Cui tam sepe cū dicit ut de se mini
me p̄sumat si tota se indiuine spei fiducia tri
serat. / despicit & cessante studio ad ēē sibi utre
posse subsidia diffidit. Vnde hec eadē sara pmissiones
di audiens ridet si ridens corripit. correpta aut
primus secundat. / & que uuuentute uigens secun
dari ñ potuit. annis fracta senilibus utero mar
cescente ccepit. / quia cū cura carnis sue ēsiden
tia habere desiit cont spē ex diuina pmissione
accipit qd habituā se ex humana ratione dubitaū